

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2021. gada 3. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Publiskā iepirkuma procedūra – Direktīva 2014/24/ES – 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkts – Līgumslēdzēja iestāde – Publisko tiesību subjekti – Jēdziens – Nacionālā sporta federācija – Vispārējo vajadzību apmierināšana – Federācijas pārvaldības uzraudzība, ko veic publisko tiesību subjekts

Apvienotajās lietās C-155/19 un C-156/19

par diviem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniedza ar 2019. gada 17. janvāra lēmumiem un kas Tiesā reģistrēti 2019. gada 22. februārī, tiesvedībās

Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC),

Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

pret

De Vellis Servizi Globali Srl,

piedaloties:

Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl,

Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI),

Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC),

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši N. Pisarra [*N. Piçarra*], D. Švābi [*D. Šváby*] (referents), S. Rodins [*S. Rodin*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 1. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)* vārdā – *L. Medugno* un *L. Mazzarelli*, *avvocati*,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

- *Conorzio Ge.Se.Av. S. c. arl* vārdā – *V. Di Martino, avvocato*,
- *De Vellis Servizi Globali Srl* vārdā – *D. Lipani, A. Catricalà, F. Sbrana* un *S. Grillo, avvocati*,
- *Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI)* vārdā – *S. Fidanzia* un *A. Gigliola, avvocati*,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kam palīdz *D. Del Gaizo, avvocato dello Stato*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *G. Gattinara* un *P. Ondrůšek*, kā arī *L. Haasbeek*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 1. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.), 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a) un c) punktu.
- 2 Šie lūgumi ir iesniegti saistībā ar divām tiesvedībām starp *Federazione Italiana Giuoco Calcio* (Itālijas Futbola federācija, turpmāk tekstā – “FIGC”) un *Conorzio Ge.Se.Av. S. c. arl* (turpmāk tekstā – “Conorzio”), no vienas puses, un *De Vellis Servizi Globali Srl*, no otras puses, par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu *Conorzio*.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunktā ir noteikts:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

- 4) “publisko tiesību subjekti” ir struktūras, kurām piemīt visi turpmāk minētie raksturlielumi:
 - a) tās ir nodibinātas ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla raksturs;
 - b) tām ir juridiskas personas statuss; un
 - c) tās to lielākajā daļā finansē valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; vai to vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.”

Itālijas tiesības

Publisko iepirkumu kodekss

- 4 2016. gada 18. aprīļa *decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblici* (Likumdošanas dekrēts Nr. 50 par publisko iepirkumu kodeksu; 2016. gada 19. aprīļa *GURI* kārtējais pielikums Nr. 91) 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā ir noteikts:

“Šajā kodeksā piemēro šādas definīcijas:

[..]

- d) “publisko tiesību subjekti” ir visas struktūras, arī tās, kam ir sabiedrības juridiskā forma, kuru neizsmelošs saraksts ir ietverts IV pielikumā un:
- 1) kas ir nodibinātas ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura;
 - 2) kam ir juridiskas personas statuss,
- un
- 3) ko lielākajā daļā finansē valsts, vietējās pārvaldes iestādes vai citi publisko tiesību subjekti; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; vai to vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, vietējās pārvaldes iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.”

Dekrētlukums Nr. 220

- 5 2003. gada 19. augusta *decreto-legge n. 220 – Disposizioni urgenti in materia di giustizia sportiva* (Dekrētlukums Nr. 220 par steidzamiem pasākumiem sporta strīdu iztiesāšanas jomā; 2003. gada 20. augusta *GURI* Nr. 192), kas ar grozījumiem pārveidots par likumu ar 2003. gada 17. oktobra *legge n. 208* (Likums Nr. 208; 2003. gada 18. oktobra *GURI* Nr. 243), 1. pantā ir noteikts:

“1. Republika atzīst un veicina no starptautiskā sporta tiesiskā regulējuma, ko nosaka Starptautiskā Olimpiskā komiteja, izrietošā nacionālā sporta tiesiskā regulējuma autonomiju.

2. Attiecībās starp sporta tiesisko regulējumu un Republikas tiesību sistēmu valda autonomijas princips, izņemot gadījumus, kad ar sporta tiesisko regulējumu saistītās subjektīvās juridiskās situācijās ir nozīmīgas arī Republikas tiesību sistēmas kontekstā.”

Likumdošanas dekrēts Nr. 242

- 6 1999. gada 23. jūlija *decreto legislativo n. 242 – Riordino del Comitato olimpico nazionale italiano-CONI, a norma dell'articolo 11 della legge 15 marzo 1997, no 59* (Likumdošanas dekrēts Nr. 242 par Itālijas Nacionālās olimpiskās komitejas (CONI) reorganizāciju saskaņā ar 1997. gada 15. marta Likuma Nr. 59 11. pantu; 1999. gada 29. jūlija *GURI* Nr. 176), tā redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīnētās (turpmāk tekstā – “Likumdošanas dekrēts Nr. 242), 1. pantā ir noteikts:

“1. [Comitato Olimpico Nazionale Italiano (Itālijas Nacionālā olimpiskā komiteja), turpmāk tekstā – “CONI”]) ir publisko tiesību juridiska persona, kas atrodas Romā un ir *Ministero per i Beni e le Attività Culturali* (Vēstures mantojuma un kultūras ministrija) pakļautībā.”

7 Minētā likumdošanas dekrēta 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

“CONI [...] ievēro starptautisko sporta tiesību principus saskaņā ar Starptautiskās olimpiskās komitejas (turpmāk tekstā – “SOK”) lēmumiem un pamatnostādnēm. Tā nodarbojas ar nacionālā sporta organizēšanu un stiprināšanu un, konkrētāk, sportistu sagatavošanu un pienācīgu līdzekļu nodrošināšanu Olimpiskajām spēlēm un visiem pārējiem valsts un starptautiskajiem sporta pasākumiem, kas ir vērsti uz sagatavošanos Olimpiskajām spēlēm. Sporta sistēmas ietvaros [...] tā arī veic pasākumus, lai novērstu un apkarotu tādu vielu lietošanu, kas izmaina sportistu dabisko fizisko sniegumu sporta aktivitātēs, kā arī lai pēc iespējas plašāk izplatītu sportošanu [...], ievērojot 1977. gada 24. jūlija *decreto del Presidente della Repubblica n. 616* (Republikas prezidenta dekrēts Nr. 616) noteikto. [...]”

8 Šī paša likumdošanas dekrēta 4. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Nacionālajā padomē ietilpst:

- a) CONI priekšsēdētājs, kurš vada padomi;
- b) nacionālo sporta federāciju priekšsēdētāji;
- c) SOK dalībnieki no Itālijas;
- d) sportisti un citi sporta speciālisti, kas pārstāv nacionālās sporta federācijas un asociēto sporta veidu federācijas, ar nosacījumu, ka to sportiskā darbība nekad nav bijusi apturēta, piemērojot sodu par tādu vielu lietošanu, kas izmaina dabisko fizisko sniegumu sporta aktivitātēs;

[..].

2. [Nacionālo sporta] federāciju pārstāvjiem, kā tas ir definēts olimpisko sporta veidu kontekstā, ir jābūt balsu vairākumam CONI Nacionālajā padomē.”

9 Likumdošanas dekrēta Nr. 242 5. pantā ir paredzēts:

“1. Saskaņā ar SOK lēmumiem un pamatnostādnēm Nacionālā padome darbojas, veicinot olimpiskā gara vairošanu, un reglamentē un koordinē nacionālās sporta aktivitātes un tālab saskaņo nacionālo sporta federāciju un nacionālo sporta disciplīnu darbību.

[..]

2. Nacionālajai padomei ir šādi uzdevumi:

- a) pieņemt statūtus un citus normatīvos aktus savas kompetences jomā, kā arī pamatnostādnes par spēkā esošo normu interpretāciju un piemērošanu;
- b) noteikt pamatprincipus, kuriem jāatbilst nacionālo sporta federāciju, asociēto sporta veidu federāciju, sporta popularizēšanas organizāciju, kā arī sporta biedrību un sabiedrību statūtiem, lai tās varētu tikt atzītas sporta jomā;
- c) pieņemt lēmumus par nacionālo sporta federāciju, sporta biedrību un sabiedrību, sporta popularizēšanas organizāciju, sporta jomā atzītu sabiedriskā labuma organizāciju un citu ar CONI un ar federācijām asociēto sporta veidu federāciju atzīšanu sporta jomā saskaņā ar statūtos noteiktajām prasībām [...];

[..]

- e) noteikt kritērijus un nosacījumus, ar kādiem tiek īstenota nacionālo sporta federāciju, asociēto sporta veidu federāciju un atzīto sporta popularizēšanas organizāciju kontrole;

[..]

- e-ter) pēc Nacionālās izpildinstitūcijas priekšlikuma pieņemt lēmumus par nacionālo sporta federāciju vai asociēto sporta veidu federāciju uzraudzību gadījumā, ja to vadības institūcijas ir pieļāvušas būtiskas neatbilstības pārvaldībā vai ir izdarījušas būtiskus sporta tiesību pārkāpumus, vai ja ir konstatēta šo institūciju darbības neiespējamība, vai netiek nodrošināta sporta sacensību pienācīga sagatavošana un norise;

[..].”

- 10 Saskaņā ar šī likumdošanas dekrēta 6. panta 1. punktu:

“Nacionālo izpildinstitūciju veido:

- a) CONI priekšsēdētājs, kurš vada šo izpildinstitūciju;
- b) SOK dalībnieki no Itālijas;
- c) desmit nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta veidu federāciju pārstāvji;

[..].”

- 11 Minētā likumdošanas dekrēta 7. panta redakcija ir šāda:

“1. Nacionālajai izpildinstitūcijai ir CONI administratīvās darbības un pārvaldības vispārējās vadības funkcijas, definējot tās mērķus un programmas un izvērtējot rezultātu atbilstību sniegtajām vadlīnijām.

2. Nacionālā izpildinstitūcija veic šādus uzdevumus:

[..]

- e) pamatojoties uz kritērijiem un kārtību, kas noteikta saskaņā ar 5. panta 2. punkta e) apakšpunktu, tā ir pilnvarota pārbaudīt nacionālās sporta federācijas, asociēto sporta veidu federācijas un atzītās sporta popularizēšanas organizācijas saistībā ar sacensību pienācīgu organizēšanu, sagatavošanos Olimpiskajām spēlēm, augsta līmeņa sportu un finanšu atbalsta izlietojumu, kas paredzēts šī punkta d) apakšpunktā;
- f) iesaka Nacionālajai izpildinstitūcijai uzraudzīt nacionālās sporta federācijas vai asociēto sporta veidu federācijas gadījumā, ja to vadības institūcijas ir pieļāvušas būtiskas neatbilstības pārvaldībā vai ir izdarījušas būtiskus sporta tiesību pārkāpumus, vai ja ir konstatēta šo institūciju darbības neiespējamība, vai netiek nodrošināta sporta sacensību pienācīga sagatavošana un norise;

[..].”

- 12 Šī paša likumdošanas dekrēta 15. panta 1.–6. punktā ir noteikts:

“1. Nacionālās sporta federācijas un asociēto sporta veidu federācijas savu darbību sporta jomā īsteno atbilstoši SOK, starptautisko federāciju un CONI lēmumiem un pamatnostādņēm, ņemot vērā arī atsevišķu CONI statūtos minēto darbības veidu publisko raksturu. To dalībnieki ir sporta sabiedrības un biedrības, un – vienīgi nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta veidu federāciju statūtos attiecībā uz konkrēto darbību paredzētajos gadījumos – arī individuāli biedri.

2. Nacionālās sporta federācijas un asociēto sporta veidu federācijas ir biedrības ar privāttiesiskas juridiskās personas statusu. Tās savu darbību neveic peļņas gūšanas nolūkā, un, ja vien šajā dekrētā nav tieši noteikts citādi, tām ir piemērojamas Civill kodeksa normas un normas, kas pieņemtas tā īstenošanas vajadzībām.

3. Nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta disciplīnu budžetu katru gadu apstiprina federācijas pārvaldes institūcija un CONI Nacionālā izpildinstitūcija. Ja federācijas vai asociētās federācijas revidenti sniedz negatīvu atzinumu vai ja CONI Nacionālā izpildinstitūcija budžetu neapstiprina, tiek sasaukta sabiedrību vai biedrību sapulce, lai tā lemtu par budžeta apstiprināšanu

4. Sapulce, kas ievēlē izpildinstitūcijas, sapulces kontrolei pakļautās pārvaldes institūcijas orientējošās budžeta programmas apstiprina katra četru gadu laikposma beigās vai katra tā pilnvarojuma laikposma beigās, uz kuru tās ir apstiprinātas.

5. Nacionālās sporta federācijas un asociēto sporta veidu federācijas sporta vajadzībām atzīst Nacionālā padome.

6. Privāttiesiskas juridiskās personas statusa atzīšana jaunai nacionālajai sporta federācijai un asociēto sporta veidu federācijām notiek saskaņā ar 2000. gada 10. februāra *decreto del Presidente della Repubblica*, n. 361 (Republikas prezidenta Dekrēts Nr. 361) pēc tam, kad Nacionālā padome ir tās atzinusi sporta vajadzībām.

[..]

13 Likumdošanas dekrēta Nr. 242 16. panta 1. punktā ir noteikts:

“Nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta veidu federāciju darbība ir reglamentēta statūtos un normatīvajos tiesību aktos, balstoties uz iekšējās demokrātijas principu, principu, ka sporta aktivitātēs ikviens piedalās vienlīdzības apstākļos, un atbilstoši valsts un starptautiskajām sporta tiesībām.”

CONI statūti

14 CONI statūtu 1. pantā ir norādīts:

“1. [CONI] ir nacionālo sporta federāciju [..] un asociēto sporta veidu federāciju konfederācija [..].

2. CONI [..] disciplinē, reglamentē un pārvalda sporta aktivitātes, kas ir uzskatāmas par būtiskiem indivīda fiziskās un morālās audzināšanas elementiem un valsts izglītības un kultūras neatņemamu sastāvdaļu. [..]”

15 CONI statūtu 6. pantā ir noteikts:

“1. Nacionālā padome, kas ir Itālijas sporta augstākā pārstāvības institūcija, nodarbojas ar olimpiskās idejas izplatīšanu, nodrošina sagatavošanai Olimpiskajām spēlēm nepieciešamās darbības, reglamentē un koordinē nacionālās sporta aktivitātes un saskaņo nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta veidu federāciju darbību.

[..]

4. Nacionālā padome:

[..]

- b) nosaka pamatprincipus, kuri jāievēro, izstrādājot nacionālo sporta federāciju, asociēto sporta veidu federāciju, sporta popularizēšanas organizāciju, sporta jomā atzītu sabiedriskā labuma organizāciju, kā arī sporta biedrību un sabiedrību statūtus, lai tās varētu tikt atzītas un lai tās varētu darboties sporta jomā, un pieņem Sporta strīdu iztiesāšanas nolikumu, kas ir jāievēro visām nacionālajām sporta federācijām un asociēto sporta veidu federācijām;
- c) lemj par nacionālo sporta federāciju, asociēto sporta veidu federāciju, sporta popularizēšanas organizāciju, sporta jomā atzītu sabiedriskā labuma organizāciju atzīšanu sporta nolūkā, balstoties uz statūtos noteiktajiem kritērijiem, šajā nolūkā ņemot vērā arī attiecīgā sporta veida izplatību un to, vai tas ir olimpiskais sporta veids, vai tas iespējami ir atzīts SOK, kā arī attiecīgās sporta disciplīnas sportiskās tradīcijas;

[..]

- e) nosaka kritērijus un kārtību, kā CONI īsteno kontroli pār nacionālajām sporta federācijām, asociēto sporta veidu federācijām un sporta jomā – pār atzītajām sporta popularizēšanas organizācijām;
- e1) ar nolūku garantēt sporta čempionātu pienācīgu organizēšanu nosaka kritērijus un kārtību, kā federācijas īsteno kontroli pār [asociētajām] sporta sabiedrībām un kā CONI īsteno aizstājējkontroli, ja tiek konstatēts, ka nacionālās sporta federācijas neīsteno šādu kontroli;

[..]

- f1) pēc Nacionālās izpildinstitūcijas ierosinājuma lemj par nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta veidu federāciju uzraudzību gadījumā, ja to vadības institūcijas ir pieļāvušas nopietnas neatbilstības pārvaldībā vai ir izdarījušas būtiskus sporta tiesību pārkāpumus, vai ja ir konstatēta šo institūciju darbības neiespējamība, vai netiek nodrošināta nacionālo sporta sacensību pienācīga sagatavošana un norise;

[..].”

16 CONI statūtu 7. panta 5. punktā ir paredzēts:

“Nacionālā izpildinstitūcija:

[..]

- e) balstoties uz Nacionālās padomes noteiktajiem kritērijiem un kārtību, uzrauga nacionālās sporta federācijas saistībā ar publiska rakstura darbībām, piemēram, sacensību pienācīgu organizēšanu, sagatavošanos Olimpiskajām spēlēm, augsta līmeņa sportu un piešķirtā finanšu atbalsta izlietojumu, kā arī nosaka kritērijus, atbilstoši kuriem federācijām piešķir finanšu atbalstu;

[..]

- f) ierosina Nacionālajai padomei veikt nacionālo sporta federāciju vai asociēto sporta veidu federāciju uzraudzību gadījumā, ja to vadības institūcijas ir pieļāvušas būtiskas neatbilstības pārvaldībā vai ir izdarījušas būtisku sporta tiesību pārkāpumu, vai ja ir konstatēta šo institūciju darbības neiespējamība, vai ja nacionālās sporta federācijas nav noteikušas reglamentējošās procedūras, vai arī sākt uzraudzību pār attiecīgajām iekšējām institūcijām, lai nodrošinātu nacionālo sporta sacensību pienācīgu sagatavošanu un norisi;

[..]

g2) apstiprina nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta veidu federāciju budžetu un saistītās darbības programmas, kā arī gada bilanci;

[..]

h1) ieceļ revidentus, kuri pārstāv *CONI* nacionālajās sporta federācijās un asociēto sporta veidu federācijās un *CONI* reģionālajās komitejās;

[..]

l) sporta vajadzībām apstiprina nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta veidu federāciju statūtus, regulējumu attiecībā uz statūtu piemērošanu, sporta strīdu iztiesāšanas nolikumus un antidopinga noteikumus, izvērtējot to atbilstību tiesību aktiem, *CONI* statūtiem, pamatprincipiem, pamatnostādnēm un kritērijiem, ko noteikusi Nacionālā padome, vajadzības gadījumā 90 dienu laikā tos nododot atpakaļ attiecīgajai nacionālajai sporta federācijai un asociēto sporta veidu federācijai nepieciešamo izmaiņu veikšanai;

[..].”

17 *CONI* statūtu 20. panta 4. punkts ir formulēts šādi:

“Nacionālās sporta federācijas īsteno darbību sporta jomā un attiecīgas sporta popularizēšanas darbības saskaņā ar SOK un *CONI* lēmumiem un pamatnostādnēm un, ņemot vērā arī atsevišķu šīs darbības aspektu publisko dimensiju. Sporta tiesību ietvaros *CONI* kontrolētajām nacionālajām sporta federācijām ir atzīta tehniska, organizatoriska un pārvaldības autonomija.”

18 Saskaņā ar *CONI* statūtu 21. pantu:

“1. *CONI* atzīst nacionālās sporta federācijas, kuras atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) sporta darbības veikšana valsts teritorijā un starptautiskajā mērogā, tostarp dalība sacensībās un sportistiem un citiem sporta speciālistiem paredzētu apmācību programmu īstenošana;
- b) dalība SOK atzītā starptautiskā federācijā, ja tāda pastāv, un darbības pārvaldīšana atbilstoši Olimpiskajai Hartai un tās starptautiskās federācijas noteikumiem, kurā tās ietilpst;
- c) statūtos un normatīvajos tiesību aktos paredzēts režīms, kas balstīts uz iekšējās demokrātijas principu un sieviešu un vīriešu dalību sportā vienlīdzības un vienlīdzīgu iespēju apstākļos, kā arī, ievērojot SOK un *CONI* nolēmumus un pamatnostādni;
- d) vēlēšanu procedūras un vadības institūciju sastāvs, kas atbilst [Likumdošanas dekrēta Nr. 242] 16. panta 2. punktam.

[..]

3. Ja atzīta nacionālā sporta federācija neatbilst iepriekš 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, *CONI* Nacionālā padome lemj par atzīšanas, ko tā savulaik veikusi, atsaukšanu.”

19 *CONI* statūtu 22. pantā ir paredzēts:

“1. Nacionālo sporta federāciju statūtiem ir jāatbilst Nacionālās padomes noteiktajiem pamatprincipiem, un it īpaši tiem ir jābūt vērīgiem uz to, lai izveidotu pastāvīgu līdzsvaru starp profesionālās un amatieru nozares tiesībām un pienākumiem, tostarp starp dažādām vienas un tās pašas sporta jomas kategorijām.

2. Nacionālo sporta federāciju statūtos tiek noteikta kārtība, kas reglamentē sportistu un citu sporta speciālistu aktīvo un pasīvo ievēlēšanu saskaņā ar SOK ieteikumiem, kā arī CONI Nacionālās padomes noteiktajiem pamatprincipiem.

[..]

4. Otrā līmeņa asambleju, ko veido teritoriālajā līmenī ievēlētie pārstāvji, ir atļauts veidot nacionālajās sporta federācijās, kurās ir vairāk nekā 2000 biedrību un afiliēto balsstiesīgo sabiedrību.

5. Nacionālajai izpildinstitūcijai ir 90 dienu termiņš, lai sporta nolūkos apstiprinātu nacionālo sporta federāciju statūtus. Šim mērķim tai ir jāizvērtē to atbilstība tiesību aktiem, CONI statūtiem un CONI Nacionālās padomes noteiktajiem pamatprincipiem. Neatbilstības gadījumā un 90 dienu laikā no statūtu iesniegšanas ģenerālsēkretāram Nacionālā izpildinstitūcija nosūta šo dokumentu atpakaļ attiecīgajām federācijām, norādot kritērijus, kas tām ir jāievēro, veicot nepieciešamos grozījumus. Ja šī 90 dienu termiņa beigās šāda dokumenta nosūtīšana atpakaļ nav notikusi, federācijas statūti tiek uzskatīti par apstiprinātiem. Ja nacionālās sporta federācijas neizdara attiecīgi norādītos grozījumus savos statūtos, Nacionālā izpildinstitūcija var iecelt *ad hoc* administratoru un nopietnākajos gadījumos pēc brīdinājuma izteikšanas – atsaukt atzišanu.

5.bis Statūtos tiek noteiktas uzraudzības un kontroles pilnvaras, ko federācijas var īstenot attiecībā uz tās struktūrā ietilpstošajiem iekšējiem veidojumiem.

[..]”

20 CONI 23. pantā ir noteikts:

“1. Atbilstoši Likumdošanas dekrētam Nr. 242 un tajā vēlāk izdarītajiem grozījumiem un papildinājumiem papildus tām darbībām, kuru publiskā dimensija ir tieši paredzēta tiesību aktos, publiskais raksturs ir tikai tām nacionālo sporta federāciju darbībām, kas ir saistītas ar sporta jomas sabiedrību un biedrību, kā arī individuālo biedru uzņemšanu biedru sastāvā, šā statusa atcelšanu uz jebkāda pamata un uzņemšanas lēmumu grozīšanu, profesionālo sporta sacensību un čempionātu norises atbilstīguma kontroli, publisko dotāciju izmantošanu un dopinga izmantošanas novēršanu un sodīšanu par to, kā arī darbībām, kas ir saistītas ar sagatavošanos Olimpiskajām spēlēm un augsta līmeņa sportam, sporta jomas speciālistu sagatavošanu un publisko sporta objektu izmantošanu un pārvaldību.

1.bis Veicot publiska rakstura darbības, kas ir minētas [šā panta] 1. punktā, nacionālajām sporta federācijām ir jāatbilst CONI pamatnostādņem, jābūt pakļautām tās kontrolei un jārikojas saskaņā ar objektivitātes un pārskatāmības principiem. Šīs darbības publiskais raksturs nemaina privāttiesību parasto regulējumu, kas attiecas uz to individuālo darbību un saistītajām subjektīvajām juridiskajām situācijām.

1.ter Nacionālā izpildinstitūcija nosaka kritērijus un procedūras, lai nodrošinātu to, ka federāciju lēmumi atbilst CONI programmām attiecībā uz valsts izlases konkurētspēju, valsts sportiskā mantojuma un tā īpašās identitātes aizsardzībai un nepieciešamībai nodrošināt efektīvu iekšējo pārvaldību.

2. Nacionālā izpildinstitūcija, pamatojoties uz kritērijiem un kārtību, ko ir noteikusi Nacionālā padome, apstiprina nacionālo sporta federāciju budžetu un nosaka tām piešķiramos finanšu ieguldījumus. Šajā ziņā tā var noteikt šo ieguldījumu konkrēto mērķi, īpašu uzmanību pievēršot jauniešu sporta veicināšanai, sagatavošanai Olimpiskajām spēlēm un augsta līmeņa sportam.

3. Nacionālā izpildinstitūcija nodrošina nacionālo sporta federāciju pienācīgu darbību. Konstatējot, ka federāciju vadības institūcijas ir pieļāvušas būtiskas neatbilstības pārvaldībā vai ir izdarījušas būtiskus sporta tiesību pārkāpumus, kā arī, ja ir konstatēta šo institūciju darbības neiespējamība vai nav nodrošināta sporta sacensību pienācīga sagatavošana un norise, Nacionālā izpildinstitūcija ierosina Nacionālajai padomei iecelt administratoru.”

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

- 21 *De Vellis Servizi Globali* tika uzaicināta piedalīties FIGC izsludinātā sarunu procedūrā, lai uz trim gadiem noslēgtu līgumu par kravas pārvietošanu nacionālo futbola komandu braucienos un FIGC noliktavā Romā (Itālija). Tā kā šīs procedūras noslēgumā līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas *Conorzio, De Vellis Servizi Globali* apstrīdēja *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) šīs procedūras norises gaitu, apgalvojot, ka FIGC ir uzskatāma par publisko tiesību subjektu Publisko iepirkumu kodeksa 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē un tādēļ tai bija jāievēro šajā kodeksā paredzētie publiskuma noteikumi.
- 22 *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa) apmierināja *De Vellis Servizi Globali* prasību un atcēla minētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu *Conorzio*.
- 23 Gan FIGC, gan *Conorzio* iesniedza apelācijas sūdzības par šīs tiesas spriedumu *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija). Tās abas apstrīd apgalvojumu, ka FIGC būtu kvalificējama kā “publisko tiesību subjekts” un tādējādi arī to, ka pastāv administratīvo tiesu kompetence izskatīt strīdu un to, ka *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa) ir pieņēmusi prasību izskatīšanai.
- 24 Iesniedzējtiesa norāda, ka, nosakot, vai Itālijas administratīvajām tiesām ir kompetence izskatīt šo lietu un vai FIGC bija pienākums piemērot publisko iepirkumu reglamentējošās normas, vispirms ir jānoskaidro, vai FIGC var tikt klasificēta par “publisko tiesību subjektu” Publisko iepirkumu kodeksa 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, ar kuru ir transponēts Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkts.
- 25 It īpaši iesniedzējtiesa, pirmām kārtām, vēlas noskaidrot, vai FIGC atbilst Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a) punktā paredzētajam nosacījumam, saskaņā ar kuru “publisko tiesību subjekts” ir jebkura struktūra, kas nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura.
- 26 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, pirmkārt, ka FIGC kā nacionālā sporta federācija ir privāttiesību subjekts, kam ir juridiskas personas statuss, kuru valsts atzīst saskaņā ar privāttiesību juridisko personu atzīšanas procesuālajām shēmām un saistībā ar kuru tas, ka atsevišķām tās veiktajām darbībām ir publisks raksturs, nemaina uz to attiecināmo privāttiesību parasto regulējumu. Turklāt, ņemot vērā tās pašfinansēšanas spējas un 1998. gada 15. janvāra spriedumu *Mannesmann Anlagenbau Austria u.c.* (C-44/96, EU:C:1998:4), darbības, kas nav publiska rakstura uzdevumi, kuri tai ir uzticēti, pamatojoties uz izsmelošu sarakstu, varētu tikt uzskatītas par tādām, kas ir daļa no tās vispārējās privāttiesību kapacitātes neatkarīgi no tās pienākuma veikt šos uzdevumus.
- 27 Otrkārt, iesniedzējtiesa paskaidro, ka var arī uzskatīt, ka šī formālā *ex lege* kvalifikācija nav noteicoša, ja nacionālajām sporta federācijām, uz kurām ir attiecināmas CONI uzraudzības pilnvaras, atbilstoši likumam ir jāīsteno sabiedrības interešu mērķi, kas izsmeloši izriet no CONI statūtu 23. panta, jānodrošina atbilstība CONI norādēm un pārbaudēm, jāsaņem CONI atzīšana sporta nolūkos, kā arī jāievēro objektivitātes un pārskatāmības principi. Šādos apstākļos varētu uzskatīt, ka jebkādi tādi papilddarbības kā kravas pārvietošanas pakalpojumi ir funkcionāls raksturs attiecībā pret publiska rakstura uzdevumiem tik lielā mērā, ka tā ir to neatņemama sastāvdaļa.

- 28 Otrām kārtām, iesniedzējtiesa, vienlaikus gan norādot, ka uz FIGC nav attiecināma Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta c) punktā paredzētās alternatīvas pirmā un trešā daļa, vēlas noskaidrot, vai šī federācija atbilst šīs alternatīvas otrajā daļā paredzētajam nosacījumam, saskaņā ar kuru, lai vienību varētu kvalificēt par “publisko tiesību subjektu”, uz tās pārvaldību ir jābūt attiecināmai tādas valsts iestādes kontrolei kā CONI.
- 29 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka CONI, kas pati ir pakļauta *Ministro per i beni e le attività culturali* (Vēstures mantojuma un kultūras ministrija) uzraudzībai, attiecībā uz tādām nacionālajām sporta federācijām kā FIGC ir dažādas pilnvaras, kā, piemēram, atzīšanas pilnvaras sporta nolūkos, kontroles pilnvaras un publiska rakstura darbību pārvaldības pilnvaras, kā arī gada budžeta apstiprināšana un pakļaušana uzraudzībai.
- 30 Tā tomēr tāpat arī uzsver, ka FIGC varētu tikt uzskatīta par tādu, kas nav CONI dominējošā ietekmē, jo nacionālās sporta federācijas piedalās CONI augstākajās pārvaldības institūcijās un CONI pilnvaras attiecībā uz tām nav uzskatāmas par uzraudzību, kāda parasti tiek veikta pār publisko tiesību subjektiem, jo gada budžeta apstiprināšana tostarp ir ierobežota tikai ar valsts resursu izmantošanas pārbaudi.
- 31 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus, kuri lietās C-155/19 un C-156/19 ir formulēti identiski:
- “1) a) Vai, ievērojot sporta jomu reglamentējošā valsts tiesiskā regulējuma raksturierzīmes, FIGC ir kvalificējama par publisko tiesību subjektu, jo ir nodibināta ar īpašu mērķi apmierināt nerūpnieciska un nekomerciāla rakstura vispārējo interešu vajadzības?
- b) Konkrēti, vai [FIGC] gadījumā – lai arī formāli tā nav izveidota kā publiska iestāde un pēc savas iedabas ir apvienība – teleoloģiskais nosacījums kvalificēšanai par šādu subjektu ir izpildīts tāpēc, ka tā ietilpst atbilstoši publisko tiesību modeļiem veidotajā (sporta) nozares tiesiskajā regulējumā un tai ir saistoši [CONI] un starptautisko sporta organizāciju izstrādātie principi un noteikumi, sporta mērķiem atzīstot nacionālu publisku iestādi?
- c) Vai šāds nosacījums turklāt ir uzskatāms par izpildītu tādas ar pašfinansēšanās spēju apveltītas sporta federācijas kā [FIGC] gadījumā saistībā ar pamatlietā aplūkojamo darbību, kas pēc savas iedabas nav publiska, vai tomēr ir jāuzskata par prevalējošu vajadzība katrā ziņā nodrošināt publiskā iepirkuma tiesību normu piemērošanu ikreiz, kad trešajām personām tiek piešķirtas tiesības slēgt jebkura veida līgumus ar minēto subjektu?
- 2) a) Vai saskaņā ar tiesiskajām attiecībām starp CONI un FIGC [...] pirmajai no tām attiecībā pret otro ir dominējoša ietekme, ņemot vērā tai likumā noteiktās pilnvaras atzīt sabiedrību sporta mērķiem, apstiprināt subjekta gada budžetu un pārraudzīt gan tā pārvaldību, gan institūciju pareizu darbību, kā arī pakļaut to ārkārtas administratora veiktai administrēšanai?
- b) Vai turpretim ar tādām pilnvarām nav pietiekami, lai tiktu izpildīts nosacījums par dominējošu publisko ietekmi, kas ir raksturīga publisko tiesību subjektam, ņemot vērā sporta federāciju priekšsēdētāju un pārstāvju lielo dalības īpatsvaru [CONI] galvenajās institūcijās?”
- 32 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 2. aprīļa lēmumu lietas C-155/19 un C-156/19 tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesā, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 33 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka vienība, kam ir uzticēti publiska rakstura uzdevumi, kuri ir izsmeļoši uzskaitīti valsts tiesībās, var tikt uzskatīta par tādu, kas ir tikusi nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura šīs tiesību normas izpratnē, lai gan tā ir nodibināta nevis kā valsts iestāde, bet gan kā apvienība, uz kuru ir attiecināmas privāttiesības, un atsevišķām tās darbībām, saistībā ar kurām tai ir pašfinansēšanas spēja, nav publiska rakstura.
- 34 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a)–c) punktam vienība ir kvalificējama kā “publisko tiesību subjekts”, ja, pirmkārt, tā ir tikusi nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura, otrkārt, tai ir juridiskas personas statuss un, treškārt, to lielākajā daļā finansē valsts, reģionālās vai vietējās pārvaldes iestādes vai citi publisko tiesību subjekti, vai tās pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti, vai arī tās vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.
- 35 Tiesa jau ir nospriedusi, ka trīs Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a)–c) punktā ietvertie nosacījumi ir kumulatīvi, saprotot, ka trim trešajā nosacījumā ietvertajiem kritērijiem savukārt ir alternatīvs raksturs (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 12. septembris, *IVD*, C-526/11, EU:C:2013:543, 20. punkts, kā arī 2017. gada 5. oktobris, *LitSpecMet*, C-567/15, EU:C:2017:736, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 36 Saistībā ar pirmo no šiem trim nosacījumiem, kas paredzēts Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a) punktā, no Tiesas judikatūras izriet, ka Savienības likumdevējs ir vēlējies saistošos noteikumus par publiskajiem līgumiem attiecināt tikai uz subjektiem, kuri ir nodibināti ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kam nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura, un kuru darbība nodrošina šādas vajadzības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. oktobris, *LitSpecMet*, C-567/15, EU:C:2017:736, 35. punkts).
- 37 Šajā ziņā attiecīgajai vienībai pirms vai pēc tās dibināšanas ir faktiski jānodrošina vispārējo vajadzību apmierināšana, un šādu vajadzību ņemšanai vērā ir jābūt objektīvi konstatējamai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 12. decembris, *Universale-Bau* u.c., C-470/99, EU:C:2002:746, 63. punkts).
- 38 Šajā lietā no iesniedzējtiesas sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka Itālijā vispārējo interešu darbību, kas ir arī sports, īsteno visas nacionālās sporta federācijas, pildot publiska rakstura uzdevumus, kuri šīm federācijām ir tieši uzticēti Likumdošanas dekrēta Nr. 242 15. panta 1. punktā un ir izsmeļoši uzskaitīti *CONI* statūtu 23. panta 1. punktā.
- 39 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka vairākiem no *CONI* statūtu 23. panta 1. punktā uzskaitītajiem uzdevumiem, tādiem kā sporta sacensību un čempionātu pienācīgas norises kontrole, dopinga izmantošanas novēršana un sodīšana par to, kā arī sagatavošanās Olimpiskajām spēlēm un augsta līmeņa sportam, nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura, tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Šādos apstākļos, ja tā faktiski nodrošina šādus uzdevumus, nacionālā sporta federācija atbilst Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a) punktā paredzētajam nosacījumam.
- 40 Šo secinājumu nevar atspēkot, pirmkārt, tas, ka *FIGC* ir privāttiesību apvienības juridiskā forma un ka tās nodibināšana līdz ar to neizriet no formāla akta, ar kuru tiek izveidota valsts iestāde.

- 41 Pirmām kārtām, Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta formulējumā nav ietverta neviena atsauce uz attiecīgās vienības nodibināšanas kārtību vai juridisko formu. Otrām kārtām, ir jāatgādina, ka jēdziens “publisko tiesību subjekts” ir jāinterpretē funkcionāli, neatkarīgi no veida, kā tas formāli tiek īstenots, un tādēļ šī nepieciešamība liedz veikt nodalījumu atkarībā no formas un juridiskā režīma, kāds attiecīgajai vienībai ir atbilstoši valsts tiesībām vai to noteikumu juridiskajai formai, ar kuriem ir izveidota šī vienība (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 10. novembris, *BFI Holding*, C-360/96, EU:C:1998:525, 62. punkts; 2003. gada 15. maijs, Komisija/Spānija, C-214/00, EU:C:2003:276, 55. un 56. punkts, kā arī 2013. gada 12. septembris, *IVD*, C-526/11, EU:C:2013:543, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 42 Otrkārt, nav nozīmes arī tam, ka papildus vispārējo interešu darbībām, kuras izsmelši uzskaitītas *CONI* statūtu 23. panta 1. punktā, *FIGC* veic arī citas darbības, kas veido lielu daļu no visām tās darbībām un kas tiekot pašfinansētas.
- 43 Tiesa ir jau nospriedusi, ka nav nozīmes tam, ka papildus uzdevumam apmierināt vispārējas vajadzības attiecīgā vienība veic arī citas darbības un ka vispārējo vajadzību apmierināšana ir tikai salīdzinoši nesvarīga daļa no šīs attiecīgās vienības faktiski veiktajām darbībām, ja tā joprojām rūpējas par vajadzībām, kuras tai ir konkrēti uzdots apmierināt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1998. gada 10. novembris, *BFI Holding*, C-360/96, EU:C:1998:525, 55. punkts).
- 44 Ir jāprecizē, ka šādos apstākļos, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 56. punktā, nav nozīmes tam, ka nacionālajai sporta federācijai ir pašfinansēšanas spēja saistībā tostarp ar tās veiktajām darbībām, kurām nav publiska rakstura, jo šādai pašfinansēšanas spējai būtībā nav ietekmes publiska rakstura uzdevumu piešķiršanā.
- 45 Turklāt 1998. gada 15. janvāra spriedums *Mannesmann Anlagenbau Austria* u.c. (C-44/96, EU:C:1998:4) arī neļauj nonākt pie cita secinājuma.
- 46 Pirmkārt, minētā sprieduma 20.–35. punktā ietvertie apsvērumi precīzi atspoguļo šī sprieduma 43. punktā atgādināto judikatūru, kurā būtībā ir pausts, ka, nosakot, vai vienību var uzskatīt par publisko tiesību subjektu, nav nozīmes tam, ka šī vienība veic citas darbības, kas nav tās, kuru mērķis ir nodrošināt vispārējās vajadzības, lai arī šīs pēdējās minētās darbības ir maznozīmīgas.
- 47 Otrkārt, 1998. gada 15. janvāra sprieduma *Mannesmann Anlagenbau Austria* u.c. (C-44/96, EU:C:1998:4) 38.–41. punktā ietvertajiem apsvērumiem nav nozīmes pamatlīetas atrisināšanā, kuras raksturiezīmes atšķiras no minētajā spriedumā aprakstītās situācijas raksturiezīmēm, proti, tādas sabiedrības situācijas, ko ir nodibinājusi līgumslēdzēja iestāde, kurai pieder lielākā daļa kapitāldaļu, ar mērķi veikt komercdarbības, saistībā ar kurām tā saņem finanšu līdzekļus no darbībām, ko šī līgumslēdzēja iestāde veic, lai apmierinātu vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura.
- 48 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vienība, kam ir uzticēti publiska rakstura uzdevumi, kuri ir izsmelši uzskaitīti valsts tiesībās, var tikt uzskatīta par tādu, kas ir tikusi nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura šīs tiesību normas izpratnē, lai gan tā ir nodibināta nevis kā valsts iestāde, bet gan kā tāda apvienība, uz kuru ir attiecināmas privāttiesības, un lai gan atsevišķām tās darbībām, saistībā ar kurām tai ir pašfinansēšanas spēja, nav publiska rakstura.

Par otro jautājumu

- 49 Uzdodot otro jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta c) punktā minētās alternatīvas otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka nacionālās sporta federācijas pārvaldība ir uzskatāma par tādu, uz kuru ir attiecināma valsts iestādes kontrole, ņemot vērā, pirmkārt, pilnvaras, kas šai iestādei ir attiecībā uz šādu federāciju, un, otrkārt, to, ka minētās iestādes pamatinstitūcijas galvenokārt sastāv no visu nacionālo sporta federāciju pārstāvjiem.
- 50 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka katrs no Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta c) punktā ietvertajiem alternatīvajiem kritērijiem, kas ir atgādināti šī sprieduma 34. punktā, atspoguļo ciešo subjekta atkarību no valsts, reģionālajām vai vietējās pārvaldes iestādēm vai citiem publisko tiesību subjektiem un ka, runājot konkrēti par kritēriju saistībā ar pārvaldības kontroli, šādas kontroles pamatā ir konstatējums par aktīvu kontroli pār attiecīgā subjekta pārvaldību, kas var radīt šī subjekta atkarību no valsts iestādēm, kura ir līdzvērtīga tai, kas pastāv, ja ir izpildīts viens no diviem alternatīvajiem kritērijiem, kas var ļaut valsts iestādēm ietekmēt minētā subjekta lēmumus publisko ligumu jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 27. februāris, *Adolf Truley*, C-373/00, EU:C:2003:110, 68., 69. un 73. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 51 Līdz ar to principā *a posteriori* pārbaude neatbilst šim kritērijam, jo šāda pārbaude neļauj publisko tiesību subjektiem ietekmēt attiecīgā subjekta lēmumus minētajā jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 12. septembris, *IVD*, C-526/11, EU:C:2013:543, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 52 Šajā lietā no valsts tiesiskā regulējuma, un it īpaši no Dekrētikuma Nr. 220 1. panta, Likumdošanas dekrēta Nr. 242 2. panta 1. punkta un 5. panta 1. punkta, kā arī *CONI* statūtu 1. panta 2. punkta un 6. panta 1. punkta apvienotajiem noteikumiem izriet, ka *CONI* kā iestādes, kas disciplinē, reglamentē un pārvalda sporta aktivitātes, uzdevums galvenokārt ir sporta tiesību autonomijas ietvaros un, ievērojot starptautisko sporta tiesību principus, organizēt un stiprināt valsts sportu, it īpaši sagatavojot sportistus un nodrošinot atbilstošus līdzekļus saistībā ar sagatavošanos Olimpiskajām spēlēm, veicot antidopinga pasākumus un pēc iespējas plašāku sporta izplatīšanu. Šajā ziņā *CONI* Nacionālā padome kā Itālijas sporta augstākā pārstāvības institūcija veicina olimpiskā gara vairošanu, nodrošina sagatavošanai Olimpiskajām spēlēm nepieciešamās darbības, reglamentē un koordinē nacionālās sporta aktivitātes un tostarp saskaņo nacionālo sporta federāciju darbību.
- 53 Tādējādi ir jākonstatē, ka, galvenokārt veicot reglamentēšanas un koordinēšanas funkciju, *CONI* ir jumta organizācija, kuras mērķis vispirms ir sniegt nacionālajām sporta federācijām kopīgus sporta, ētiskos un strukturālos noteikumus, lai saskaņoti noteiktu sporta darbības ietvaru atbilstīgi starptautiskajiem noteikumiem, it īpaši saistībā ar sacensībām un sagatavošanos Olimpiskajām spēlēm. Šajā ziņā ir arī jānorāda, ka atbilstoši Likumdošanas dekrēta Nr. 242 7. panta 2. punkta e) apakšpunktam *CONI* veiktā šo federāciju kontrole, šķiet, galvenokārt ir ierobežota ar sacensību labas organizēšanas, sagatavošanās Olimpiskajām spēlēm, augsta līmeņa sporta un finanšu atbalsta izmantošanas jomām; tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 54 Savukārt no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka *CONI* uzdevums ir reglamentēt sportošanas detaļas ikdienā vai iesaistīties konkrētā nacionālo sporta federāciju konkrētajā pārvaldībā un, kā secinājumu 29. punktā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts, – to attiecībās ar pamatstruktūrām, ko veido klubi, apvienības un citi publisko vai privāto tiesību subjekti, kā arī ar jebkuru individu, kurš vēlas nodarboties ar sportu.
- 55 Šo *CONI* lomas un misijas definīciju šķietami apstiprina *CONI* statūtu 20. panta 4. punkts, atbilstoši kuram nacionālajām sporta federācijām, lai arī tām ir pienākums veikt sporta darbības un atbilstošās sporta veicināšanas darbības saskaņā ar SOK un *CONI* lēmumiem un norādēm, ir tehniska, organizatoriska un pārvaldības autonomija sporta tiesību ietvaros un *CONI* kontrolē. Tādējādi ir jākonstatē, ka, izņemot jomas, kurās *CONI* ir jāiesaistās un jāīsteno kontrole, šīm federācijām ir plaša autonomija saistībā ar to pašu pārvaldību un dažādu sporta disciplīnas aspektu pārvaldību, par ko tās ir

atbildīgas, un to attiecības ar *CONI* pirmšķietami ir ierobežotas tikai ar tās sniegto nostādņu un vispārīgo noteikumu ievērošanu. Likumdošanas dekrēta Nr. 242 15. panta 4. punktā turklāt ir precizēts, ka pārvaldes institūcijas orientējošās budžeta programmas apstiprina un kontrolē tieši attiecīgās nacionālās sporta federācijas sapulce, kas tāpat apliecina, ka minētajām federācijām ir pilnīga pārvaldības autonomija.

- 56 Šādas konfigurācijas gadījumā, kura, ņemot vērā dažādās dalībvalstīs pastāvošos ļoti atšķirīgos risinājumus, ir raksturīga Itālijas sporta tiesībām, ir jāatzīst, ka valsts iestādi, kuras uzdevums galvenokārt ir pieņemt noteikumus sporta jomā, pārbaudīt to pareizu piemērošanu un iesaistīties tikai sacensību un sagatavošanās Olimpiskajām spēlēm līmenī, nereglamentējot dažādu sporta disciplīnu organizēšanu un praktizēšanu ikdienā, pirmšķietami nevar uzskatīt par hierarhisku institūciju, kas var kontrolēt un vadīt nacionālo sporta federāciju pārvaldību, vēl jo mazāk tad, ja šīm federācijām ir pārvaldības autonomija.
- 57 Tādējādi nacionālajām sporta federācijām Itālijā piešķirtā pārvaldības autonomija, šķiet, *a priori* liecina par to, ka nepastāv aktīva *CONI* kontrole, kas ir tik plaša, ka tā varētu ietekmēt tādas nacionālās sporta federācijas pārvaldību kā *FIGC*, tostarp publisko līgumu jomā.
- 58 Paturot to prātā, šādu prezumpciju var atspēkot, ja tiek pierādīts, ka faktiski dažādās pilnvaras, kas *CONI* ir attiecībā pret *FIGC*, rada šīs federācijas atkarību no *CONI* tādā mērā, ka tā var ietekmēt minētās federācijas lēmumus publisko līgumu jomā. Šajā ziņā to sporta sacensību gars, kuru organizēšana un konkrēta pārvaldība ir daļa no nacionālo sporta federāciju darbības, kā ir minēts šī sprieduma 55. punktā, nozīmē, ka šīs dažādās *CONI* pilnvaras nav saprotamas pārāk tehniski, bet tām ir jāsniedz drīzāk materiālistiska, nevis formāla interpretācija.
- 59 Līdz ar to iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai dažādās pilnvaras, kas *CONI* ir attiecībā uz *FIGC*, kopumā liecina par atkarību, kas saistīta ar šādu ietekmēšanas iespēju. Lai arī šī pārbaude ir jāveic vienīgi iesniedzējtiesai, Tiesa, lemjot par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, vajadzības gadījumā var sniegt precizējumus, kas var būt vadlīnijas valsts tiesai, taisot tās spriedumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 2. maijs, *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego*, C-614/17, EU:C:2019:344, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 60 Saistībā ar, pirmkārt, *CONI* pilnvarām sporta nolūkos atzīt nacionālās sporta federācijas, kā tas izriet no Likumdošanas dekrēta Nr. 242 5. panta 2. punkta c) apakšpunkta un 15. panta 5. un 6. punkta, kā arī *CONI* statūtu 6. panta 4. punkta b) un c) apakšpunkta, ir jānorāda, pirmām kārtām, ka *CONI* šajā ziņā piemēro vispārīgu regulējumu, kas atbilstoši Itālijas valdības rakstveida apsvērumiem ir kopējs visām asociētajām sporta vienībām, kuras vēlas iegūt juridiskas personas statusu vai kuras kaut vai tikai minimāli saņem valsts ieguldījumus. Otrām kārtām, no Tiesai iesniegtajiem lietās materiāliem izriet, ka *CONI* veiktā atzīšana ir tikai iepriekšējs posms, kas attiecas tikai uz atzīšanas procesu sporta nolūkos, jo visas šīs federācijas tiek atzītas vienveidīgi saskaņā ar spēkā esošajā Itālijas tiesiskajā regulējumā – šajā gadījumā Republikas prezidenta 2000. gada 10. februāra Dekrētā Nr. 361 – noteikto kārtību un nosacījumiem.
- 61 Tāpat no *CONI* statūtu 6. panta 4. punkta c) apakšpunkta un 21. panta 1. punkta apvienotajiem noteikumiem izriet, ka, neskarot iesniedzējtiesas veicamo pārbaudi, kritēriji, uz kuru pamata tiek piešķirta atzīšana, nekādi nav saistīti ar attiecīgās federācijas pārvaldības aspektiem, bet ir saistīti ar vispārīgajiem nosacījumiem, kas visām nacionālajām sporta federācijām ir jāizpilda sporta un organizēšanas jomā, kā arī ar tādu noteikumu un pamatprincipu ievērošanu kā, piemēram, iekšējās demokrātijas princips vai dzimumu līdztiesības un vienlīdzīgu iespēju princips. Līdzīgā veidā atbilstoši *CONI* statūtu 21. panta 3. punktam *CONI* Nacionālā padome var atsaukt nacionālās sporta federācijas atzīšanu tikai tad, ja attiecīgā federācija vairs neatbilst šo statūtu 21. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

- 62 Lai arī ir tiesa, kā secinājumu 71. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, ka atbilstoši Likumdošanas dekrēta Nr. 242 5. panta 2.punkta b) apakšpunkta, kā arī *CONI* statūtu 6. panta 4. punkta b) apakšpunkta apvienotajiem noteikumiem atzišanas process šķietami ir saistīts ar attiecīgās nacionālās sporta federācijas statūtu atbilstības *CONI* Nacionālās padomes noteiktajiem pamatprincipiem pārbaudi. Tomēr formulējums “pamatprincipi”, lasot to kopā ar principiem, kuriem ir jāatbilst šo federāciju statūtu un normatīvajiem noteikumiem atbilstoši Likumdošanas dekrēta Nr. 242 16. panta 1. punktam, kā arī *CONI* statūtu 21. panta 1. punkta c) apakšpunktam un 22. panta 1.–3. punktam, liecina, ka *CONI* Nacionālā padome var noteikt tikai organizatoriskus noteikumus, kas ir balstīti uz iekšējās demokrātijas principu un kam ir jābūt ievērotiem minēto federāciju statūtos, un tai nav tiesību likt tām piemērot detalizētākus un plašākus pārvaldības noteikumus.
- 63 Tā kā *CONI* iesaistīšanās ir ierobežota tikai ar pamatprincipu noteikšanu, lai harmonizētu vispārīgo tiesisko regulējumu, kurš ir attiecināms uz visām nacionālajām sporta federācijām, un nodrošinātu šo federāciju darbotiespēju, sporta disciplinā, kas ir to atbildībā valsts un starptautiskajā līmenī, istenojot tiesību aktos noteiktos mērķus un pieņemot šiem tiesību aktiem un iekšējās demokrātijas principam atbilstošus statūtu un normatīvos noteikumus, pirmšķietami nav konstatējams, ka *FIGC* iepriekšējā atzišana sporta nolūkos pati par sevi ļauj *CONI* vēlāk īstenot aktīvu kontroli pār šīs federācijas pārvaldību tādā mērā, lai tā varētu ietekmēt šīs federācijas lēmumus publisko līgumu jomā.
- 64 Otrkārt, runājot par Likumdošanas dekrēta Nr. 242 5. panta 2.punkta a) apakšpunktā un 15. panta 1. punktā, kā arī *CONI* statūtu 20. panta 4. punktā un 23. panta 1. *bis* un 1. *ter* punktā paredzētajām *CONI* pilnvarām pieņemt attiecībā uz Itālijas sporta federācijām pamatnostādnes, lēmumus, norādes un instrukcijas saistībā ar sporta aktivitātes īstenošanu, ko veic šīs federācijas, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, kā tiesas sēdē ir norādījušas *FIGC*, *CONI* un Itālijas valdība, visu šo tiesību normu mērķis ir paredzēt attiecībā uz nacionālajām sporta federācijām vispārīgus, plašus un abstraktus noteikumus vai vispārīgas norādes saistībā ar sporta organizāciju tā publiskajā dimensijā, kā rezultātā, to darot, *CONI* aktīvi neiesaistās šo federāciju pārvaldībā tādā mērā, lai varētu ietekmēt tās lēmumus publisko līgumu jomā, vai arī tieši pretēji – *CONI* var attiecināt uz šīm federācijām ļoti detalizētus pārvaldības noteikumus un uzlikt tām pienākumu ievērot noteiktu pārvaldības profilu, tostarp publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2001. gada 1. februāris, Komisija/Francijs, C-237/99, EU:C:2010:70, 50.–52. un 57. punkts).
- 65 Treškārt, saistībā ar *CONI* pilnvarām sporta nolūkos apstiprināt nacionālo sporta federāciju statūtus ir jānorāda, ka, istenojot šīs pilnvaras, kas izriet no *CONI* statūtu 7. panta 5. punkta l) apakšpunkta un 22. panta 5. punkta, *CONI* var vienīgi izvērtēt šo federāciju statūtu atbilstību tiesību aktiem, tās pašas statūtiem un tajos paredzētajiem pamatprincipiem. Šajos apstākļos iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai *CONI*, apstiprinot statūtus, varēja likt *FIGC* veikt tādus grozījumus, kuru rezultātā tiktu ierobežota tās pārvaldības autonomija, kā arī, izvērtējot statūtus, atsaukt *FIGC* atzišanu, pamatojoties uz to, ka tā nav piekritusi veikt grozījumus, kas ierobežo tās pārvaldības autonomiju, vai arī likt tai īstenot noteiktu rīcību pārvaldības jomā.
- 66 Ceturtkārt, runājot par *CONI* pilnvarām apstiprināt nacionālo sporta federāciju gada bilances un budžetu, kas ietvertas Likumdošanas dekrēta Nr. 242 15. panta 3. punktā, kā arī *CONI* statūtu 7. panta 5. punkta g2) apakšpunktā un 23. panta 2. punktā, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai *CONI* šajā ziņā veic tikai tīri grāmatvedisku bilances un budžeta līdzsvara kontroli, kas neliecinātu par aktīvu šo federāciju pārvaldības kontroli (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2001. gada 1. februāris, Komisija/Francijs, C-237/99, EU:C:2001:70, 53. punkts, un 2013. gada 12. septembris, *IVD*, C-526/11, EU:C:2013:543, 29. punkts), vai arī šī pārbaude attiecas arī uz minēto federāciju ikdienas pārvaldību, tostarp no rādītāju precizitātes, likumības, efektivitātes, rentabilitātes un lietderības skatpunkta, kas liecinātu par aktīvas pārvaldības kontroles esamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 27. februāris, *Adolf Truley*, C-373/00, EU:C:2003:110, 73. punkts).

- 67 Konkrētāk, runājot par bilances apstiprināšanu, iesniedzējtiesai ir jāpārlicinās, ka vienīgā “sankcija”, kas saistīta ar *CONI* īstenoto bilances neapstiprināšanu, ir šīs bilances nepublicēšana. Šādas norādes liecinātu par *CONI* sodīšanas pilnvaru attiecībā uz nacionālajām sporta federācijām neesamību šajā ziņā.
- 68 Saistībā ar budžeta apstiprināšanu iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, kā izriet no tiesas sēdē sniegtajiem *CONI* paskaidrojumiem, nacionālās sporta federācijas galu galā lemj par savu budžetu un *CONI* nevar iebilst pret tā pieņemšanu un tādējādi kontrolēt šo federāciju pārvaldību šajā ziņā, kas tāpat liecinātu par *CONI* sodīšanas pilnvaru neesamību.
- 69 Runājot par *CONI* statūtu 23. panta 2. punktā paredzētajām *CONI* pilnvarām noteikt nacionālajām sporta federācijām piešķiramos finansiālos ieguldījumus un noteikt konkrētas nozares šo ieguldījumu piešķiršanai, iesniedzējtiesai būs jāpārbauda šo pilnvaru ietekme uz *FIGC* konkrēto pārvaldību, kā arī uz tās spēju saglabāt iespēju pieņemt lēmumus publiskā iepirkuma jomā. Šajā ziņā iesniedzējtiesai būs jāņem vērā tas, ka, pirmkārt, publiskie ieguldījumi atbilstoši minētajai tiesību normai šķietami ir sadalīti atbilstoši ļoti vispārīgām kategorijām sporta aktivitātes publiskās dimensijas ietvaros, proti, sporta popularizēšana jauniešiem, sagatavošanās Olimpiskajām spēlēm un sagatavošanās augsta līmeņa sporta aktivitātei, un, otrkārt, konkrētajā *FIGC* gadījumā, kā tas izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma un tiesas sēdē sniegtajām norādēm, šai federācijai piešķirtais valsts finansējums katrā ziņā veido mazāko daļu, jo šai federācijai ir ievērojama pašfinansēšanas spēja.
- 70 Piektkārt, saistībā ar *CONI* pilnvarām atbilstoši *CONI* statūtu 7. panta 5. punkta hl) apakšpunktam iecelt revidentus, kas pārstāv to nacionālajās sporta federācijās, iesniedzējtiesai būs jāpārbauda, vai revidenti var ietekmēt šīs federācijas pārvaldības politiku, tostarp publisko līgumu jomā, ņemot vērā to, kā tas izriet no *FIGC* un *CONI* rakstveida apsvērumiem, ka šiem revidentiem neesot veto tiesību un tiem neesot nekādu reprezentatīvu pilnvaru, nedz arī pārvaldības pilnvaru.
- 71 Sestkārt, runājot par Likumdošanas dekrēta Nr. 242 5. panta 2. punkta e) apakšpunktā, kā arī *CONI* statūtu 6. panta 4. punkta e) un el) apakšpunktā, 7. panta 5. punkta e) apakšpunktā un 23. panta 3. punktā paredzētajām *CONI* pilnvarām kontrolēt nacionālajām sporta federācijām uzticēto publiska rakstura darbību veikšanu, kā arī vispārīgāk – šo federāciju pienācīgu darbību, iesniedzējtiesai būs jāpārbauda šīs kontroles tvērums attiecībā uz minēto federāciju pārvaldības autonomiju un to spēju pieņemt lēmumus publiskā iepirkuma jomā. It īpaši iesniedzējtiesai būs jāpārbauda, vai, kā norādīts šī sprieduma 53. punktā, nacionālo sporta federāciju pienācīgas darbības kontrole ir ierobežota galvenokārt ar sacensību pienācīgu organizēšanu, sagatavošanos Olimpiskajām spēlēm, augsta līmeņa sportu un piešķirtā finanšu atbalsta izlietojumu, vai arī *CONI* veic aktīvāku šo federāciju pārvaldības kontroli.
- 72 Konkrētāk saistībā ar *CONI* pilnvarām uzraudzīt nacionālās sporta federācijas gadījumā, ja ir pieļautas nopietnas neatbilstības pārvaldībā, ir izdarīti būtiski sporta tiesību pārkāpumi, ir konstatēta šo federāciju darbības neiespējamība vai ar sporta sacensību pienācīgu norisi saistītas problēmas, iesniedzējtiesai, lai izslēgtu aktīvas kontroles pār minētajām federācijām esamību, būs jānosaka, vai, kā ir apgalvojušas *FIGC*, *CONI* un Itālijas valdība gan savos rakstveida apsvērumos, gan tiesas sēdē, šie *CONI* iesaistīšanās gadījumi, kas izriet no Likumdošanas dekrēta Nr. 242 5. panta 2. punkta e. ter) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta f) apakšpunkta, kā arī *CONI* statūtu 6. panta 4. punkta fl) apakšpunkta, 7. panta 5. punkta f) apakšpunkta un 23. panta 3. punkta, ir tikai likumības kontroles un nevis nacionālo sporta federāciju pārvaldības politikas sastāvdaļa, un vai neatkarīgi no uzraudzības izņēmuma rakstura, šo pilnvaru īstenošana nenozīmē pastāvīgu šo federāciju pārvaldības uzraudzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2001. gada 1. februāris, Komisija/Francia, C-237/99, EU:C:2001:70, 55. un 56. punkts).

- 73 Ir jāprecizē, kā secinājumu 66. punktā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts, ka, izvērtējot, vai pastāv aktīva CONI kontrole pār FIGC pārvaldību un CONI iespēja ietekmēt FIGC lēmumus publisko līgumu jomā, analizējot dažādās CONI pilnvaras, ir jāveic visaptverošs vērtējums, jo parasti par šādu kontroles esamību var liecināt netiešu pierādījumu kopums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2001. gada 1. februāris, Komisija/Francija, C-237/99, EU:C:2001:70, 59. punkts).
- 74 Saistībā ar iesniedzējtiesas norādīto apstākli par to, ka gadījumā, ja tiktu secināts, ka CONI kontrolē tādu nacionālo sporta federāciju kā FIGC pārvaldību Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta c) punktā paredzētās alternatīvas otrās daļas izpratnē, šīs federācijas, ņemot vērā to vairākumu CONI galvenajās koleģiālajās lēmēj institūcijās, saskaņā ar Likumdošanas dekrēta Nr. 242 4. un 6. pantu īstenotu ietekmi pār CONI darbību, kas līdzsvarotu šo kontroli, ir jānorāda, ka šis apstāklis ir nozīmīgs tikai tad, ja ir iespējams konstatēt, ka ikviena nacionālā sporta federācija atsevišķi spēj īstenot nozīmīgu ietekmi uz pārvaldības kontroli, ko CONI īsteno pār to, lai šo kontroli neitralizētu, un ka neatkarīgi no to pārējo nacionālo sporta federāciju ietekmes, kuras atrodas analogā situācijā, šāda nacionālā sporta federācija tādējādi atgūtu kontroli pār savu pārvaldību.
- 75 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta c) punktā minētās alternatīvas otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja nacionālajai sporta federācijai atbilstoši valsts tiesībām ir pārvaldības autonomija, šīs federācijas pārvaldību var uzskatīt par tādu, uz kuru ir attiecināma valsts iestādes kontrole, tikai tad, ja no pilnvaru, kas ir šai iestādei attiecībā uz minēto federāciju, visaptverošas analīzes izriet, ka pastāv aktīva pārvaldības kontrole, kas faktiski atspēko minēto autonomiju tādā mērā, ka ļauj minētajai iestādei ietekmēt šīs pašas federācijas lēmumus publisko līgumu jomā. Tam, ka dažādās nacionālās sporta federācijas īsteno ietekmi pār attiecīgās valsts iestādes darbību, ņemot vērā to vairākumu tās galvenajās koleģiālajās lēmēj institūcijās, ir nozīme tikai tad, ja ir iespējams konstatēt, ka ikviena no šīm federācijām atsevišķi spēj īstenot nozīmīgu ietekmi uz publisko kontroli, ko šī iestāde īsteno pār to, lai šo kontroli neitralizētu, un ka neatkarīgi no to pārējo nacionālo sporta federāciju ietekmes, kuras atrodas analogā situācijā, šāda nacionālā sporta federācija tādējādi atgūtu kontroli pār savu pārvaldību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 76 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vienība, kam ir uzticēti publiska rakstura uzdevumi, kuri ir izsmelši uzskaitīti valsts tiesībās, var tikt uzskatīta par tādu, kas ir tikusi nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura šīs tiesību normas izpratnē, lai gan tā ir nodibināta nevis kā valsts iestāde, bet gan kā tāda apvienība, uz kuru ir attiecināmas privāttiesības, un lai gan atsevišķām tās darbībām, saistībā ar kurām tai ir pašfinansēšanas spēja, nav publiska rakstura.
- 2) Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4) apakšpunkta c) punktā minētās alternatīvas otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja nacionālajai sporta federācijai atbilstoši valsts tiesībām ir pārvaldības autonomija, šīs federācijas pārvaldību var uzskatīt par tādu, uz kuru ir attiecināma valsts iestādes kontrole, tikai tad, ja no pilnvaru, kas ir šai iestādei attiecībā uz minēto federāciju, visaptverošas analīzes izriet, ka pastāv aktīva pārvaldības kontrole, kas faktiski atspēko minēto autonomiju tādā mērā, ka ļauj minētajai iestādei ietekmēt šīs pašas

federācijas lēmumus publisko līgumu jomā. Tam, ka dažādās nacionālās sporta federācijas īsteno ietekmi pār attiecīgās valsts iestādes darbību, ņemot vērā to vairākumu tās galvenajās koleģiālajās lēmēj institūcijās, ir nozīme tikai tad, ja ir iespējams konstatēt, ka ikviena no šīm federācijām atsevišķi spēj īstenot nozīmīgu ietekmi uz publisko kontroli, ko šī iestāde īsteno pār to, lai šo kontroli neitralizētu, un ka neatkarīgi no to pārējo nacionālo sporta federāciju ietekmes, kuras atrodas analogā situācijā, šāda nacionālā sporta federācija tādējādi atgūtu kontroli pār savu pārvaldību.

[Paraksti]